

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sun Mark Ltd (Middlesex, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 listopada 2012 r. w sprawie R 0107/2012-2; oraz
- obciążenie strony pozwanej oraz Sun Mark Ltd, jeżeli zostanie dopuszczona do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sun Mark Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BULLDOG” dla towarów z klas 32 i 33 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 215 567

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowne znaki towarowe „BULL” i „RED BULL” zarejestrowane jako krajowe i międzynarodowe znaki towarowe dla towarów z klas 32 i 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2013 r. — FTI Touristik przeciwko OHIM (BigXtra)

(Sprawa T-81/13)

(2013/C 108/80)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: FTI Touristik GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Parr)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie R 2521/2011-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „BigXtra” dla towarów i usług z klas 16, 35, 39, 41, 42 i 43 — zgłoszenie nr 9 925 868

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2013 r. — Samsung SDI i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-84/13)

(2013/C 108/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Samsung SDI Co. Ltd (Gyeonggi-do, Republika Korei), Samsung SDI Germany GmbH (Berlin, Niemcy), Samsung SDI (Malezja) Bhd (Negeri Sembilan Darul Khusus, Malezja) (przedstawiciele: adwokat G. Berrisch, D. Hull, Solicitor i adwokat L.A. Grelier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 i art. 2 ust. 2 decyzji Komisji C(2012) 8839 wersja ostateczna z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie COMP/39.437 — Lamy do ekranów telewizyjnych i komputerowych (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej;

— tytułem ewentualnym: stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 tej decyzji, w części, w jakiej dotyczy on dat rozpoczęcia i zakończenia uczestnictwa strony skarżącej w naruszeniu dotyczącym kineskopów kolorowych używanych w telewizorach (zwanym dalej „CPT”) oraz obniżenie nałożonej na stronę skarżącą w art. 2 ust. 2 zaskarżonej decyzji kwoty grzywny;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi w odniesieniu do naruszenia dotyczącego CPT trzy zarzuty. Co się tyczy naruszenia dotyczącego kineskopów kolorowych używanych w ekranach komputerowych (zwanym dalej „CDT”), strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

W odniesieniu do naruszenia dotyczącego CPT strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się błędu, stosując art. 101 TFUE, aby stwierdzić istnienie naruszenia o jednolitym i ciągłym charakterze obejmującego wszystkie rodzaje CPT przez cały czas trwania naruszenia oraz wszystkie ustalenia, jakie odbyły się w Azji.
- 2) Tytułem ewentualnym, w ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się błędu, określając zarówno daty rozpoczęcia jak i daty zakończenia uczestnictwa strony skarżącej w naruszeniu dotyczącym CPT, co doprowadziło do przedłużenia całkowitego czasu trwania kartelu o co najmniej szesnaście miesięcy.
- 3) Tytułem ewentualnym, w ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że decyzja Komisji o nieprzyznaniu stronie skarżącej maksymalnego 50 % obniżenia grzywny opiera się na nieprawidłowych i oczywiście błędnych ustaleniach faktycznych.

W odniesieniu do naruszenia dotyczącego CDT strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Po pierwsze, strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła swe wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien⁽¹⁾, uwzględniając sprzedaż CDT dostarczonych do Samsung Electronics w Europie w wartości sprzedaży do celów obliczania grzywny, pomimo że konkurencja w ramach tej sprzedaży miała miejsce całkowicie w Korei.
- 2) Po drugie, strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła swe wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien, wykorzystując przy obliczaniu grzywny średnią wartość rocznych

obrotów przez cały czas trwania naruszenia, tym samym odstępując od zasady brania pod uwagę ostatniego pełnego roku obrotowego naruszenia.

- 3) Po trzecie, strona skarżąca twierdzi, że decyzja Komisji o nieprzyznaniu stronie skarżącej maksymalnego 50 % obniżenia grzywny opiera się na nieprawidłowych i oczywiście błędnych ustaleniach faktycznych.

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006 C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2013 r. — Calestep, SL przeciwko ECHA

(Sprawa T-89/13)

(2013/C 108/82)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Calestep, SL (Estepa, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Cabezas Mateos)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o to, by po przeprowadzeniu wszystkich etapów postępowania uwzględnił skargę i stwierdził nieważność decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) będącej przedmiotem niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca z powodu uznania jej za małe przedsiębiorstwo uiściła opłatę ulgową, o której mowa w art. 74 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającej dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1) i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 340/2008 z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie opłat i należności wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów (Dz.U. L 107, s. 6), które odsyłają z kolei do zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124, s. 36).